Ч. 217 (13.456). Львів, субота 19. серпня 1933. Pocztowa opłata kapłacono ryczałtem, Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Найпильніша справа.

Ще у звязку з новим проектом ББ зміни польської конституції.

Львів, 17. серпня 1933.

Рівно десять днів тому зреферували ми на цьому місці „бомбу“, яка днем раньше трісла на зїзді легіоністів у Варшаві: новий проект зміни конституції Польщі, проголошений урбі ет орбі п Славеком. Після того ми не згадували більше про цю справу, зазначивши, як найбільш есенціональний момент проекту, що він елімінує згори всіх українців від виборів до зреформованого сенату, який має стати не лише рівнорядною зі соймом законодатною палатою, але і якимось упревілеєним прибічним дорадчим органом през. республики. Таким робом українці згори стають відсунені від пасивної і активної участи в законодатній праці та від впливу на якінебудь державні справи, щобільше, вони позбавлені навіть голосу у цих справах. Річ ясна, що так поставлена справа виключає всяку мериторичну дискусію над оцим проектом зміни дотеперішньої конституції, якої ніхто ніколи не вважав ідеальною та яка прецінь з цілим своїм розрекламованим „лібералізмом“ і „толерантністю“, стала ґранітною підвалиною тої національної політики ріжних польських урядів впродовж останніх 14-ти літ, яка довела до нинішнього дійсного стану річей на українських землях у Польщі.

Для нас новий конституційний проект є короною усіх дивоглядів, які досі мали місце в Польщі у ділянці національної політики. І взагалі можемо глядіти на нього виключно з погляду національної політики, як найдальше посунений крок по дотеперішній лінії поведінки супроти українців. Проголосити засаду „еліти“ в державному законодавстві, „еліти“, якою має стати (чи вже є!) зборище одиниць, удекорованих польськими військовими орденами, — це ґеніяльний „трік“, що викидає з парляменту за одним махом усі „невигідні меншини“, та в першій мірі „ліквідує“ у парляменті українців! Ясно, що така засада примушує всіх, що до „еліти“ не належать, заняти до цілого проекту засадничо вороже становище.

Але — цікава річ — не лише ми займаємо те становище і навіть не лише члени польської опозиції. За тих 10 днів, у яких ми мовчали, йшов і йде безупинний гомін у польській пресі. Не було дня, щоби по всіх найбільших польських часописах не було голосів з приводу Славекового проекту (до речі показалося — так як ми це відразу передбачали — що й цей проект дійсно є плодом духа „специяліста“ від усяких правничих крючків, б. міністра судівництва, нині голови конституційної комісії сойму п. Цара). І ось виявилося, що навіть у самому ріжношерстному санаційному таборі проголошений проект викликав констернацію. Передусім „делікатні“ свої застереження зголосили консерватисти з краківського „Часу“, за що страшенне накинувся на них інший консерватист — посол Мацкевич із виленського „Слова“. У репліці „Час“, попри зїдливі уваги на тему молодости й невгамовного публіцистичного темпераменту Мацкевича, завзято боронить своєї санаційної льояльности, не виступає вже проти самої ідеї упривілеєної „еліти“, лише плаче, що „треба би кадри тої еліти поширити“. Одночасно дає делікатно до пізнання, що членами Славекової „еліти“ буде чейже чимало анальфабетів („який-небудь їх ступінь освіти і культурний рівень...“ і т. д.), і квестіонує засаду „механічної рівности“. Словом, консерватисти викручуються, і наразитись би не хотіли і підписатися під „елітовим“ проектом не можуть, — та почуваються страшенне незручно.

Але те саме почування мають видно навіть деякі одиниці на цілих 100 відсот. санаційні і „травневі“, старі пілсудчики і напевне носії військових орденів. Приклад — „мовчазне“ становище ультрасанаційного „Куреря Поранного“, в якому единою статтею у звязку з конституційним шумом була статія головного редактора того часопису Войтіха Стпічинського, доказуюча, що нинішню конституцію взагалі треба змінити: про „еліту“ ані слова!

Польські соціялісти, для яких — очевидно — проект петрифікації системи військової оліґархії у Польщі є надзвичайно одіозний, висунули м. і. і той арґумент, що нинішня пора ніяк не відповідна для створювання площини, на якій „можна би з новою конституцією робити всякі гоцки-кльоцки“, використовуючи „кавчукові“ приписи п. Цара. Саме в цьому році — мовляв — буде в Польщі, після ніби то найдальше поведених бюджетових скреслень мінімум 300 міліонів дефіциту, висохають монопольні джерела прибутків, зростають пропавші податкові залеглости, не має держава ніякої тривкої фінансової підтримки зза кордону. І приходить краківський „Напшуд“ до висновку, що ціла низка справ у Польщі є пильнішою від справи конституції.

Урядові кола думають інакше. Для найпильніших справ ніколи нема часу. Істнує від початку відродження Польщі одна з найпильніших і нині безумовно найпильніша справа, яку завсіди „вирішують“ від нехочу, щоби збутися, щоби „щось“ зробити і мати знову блаженний спокій для „пильніших“ справ. Справою національної політики займається уряд все лише під натиском якихось непередбачених нагальних подій, а зрештою появляється щораз новий закон чи розпорядок, який помалу, але систематично „ліквідує“ неприємну українську проблему — внеможливлюючи просто щораз більше українцям проявляти назовні своє життя. Нинішний конституційний проект ББ є останнім висловом тої системи. Замісць вглибитися у суть проблеми та доцільність дотеперішньої національної політики, уряд висуває новий проект „ліквідації“ проблеми — через механічне викинення українців з терену одної парляментарної установи!

Відносини на сході знаменито влекшують таку вигідну тактику. Це зоветься лише „вирівнанням лінії“ між новими союзниками. Ціле непорозуміння лише в тому, що всі ці засоби все одно не змінять постаті речі: не конституція і не препарування її по зразку гасел „Niema Rusi jest tylko Polska i Rosja“ — а українська проблема в Польщі є і остане найпильнішою проблемою, в обличю якої повинні всі інші проблеми відійти на задній плян. Не маємо найменших оман, що хтонебудь із правлячих у Польщі одиниць під цю правду підпишеться: ми глибоко переконані, що і цей і другий і третій проект у роді останнього, в ріжних інших справах, буде мерщій, з подиву гідним поспіхом фабрикований і реалізований, бо всі ті справи в очах керманичів Польщі — пильніші.

—o—

Не дають хліба державі.

Комуністичний орґан „Ізвестія“ в 10. ц. м. стверджує, що скількість хліба, який дають на Україні колгоспи державі, зовсім не вдоволяє державу. Особливо відстали в першій пятиднівці ц. м. одеська і дніпропетровська область, що мали розгорнути молотьбу і здачу хліба в повному обємі. Досі зовсім не розгорнула косовиці і молотьби винницька область, що дала за першу пятиднівку ц. м. тільки 2.5 прц. належитости. Київська область дала 4.2 прц., харківська 2.2 прц., чернигівська 1.7 прц. В інших областях виповнення пляну находиться також на дуже низькому рівні. Радгоспи винницької, київської, харківської й донецької області до віддачі хліба взагалі ще не приступили. Всім відповідальним робітникам згаданих областей заявлено, що їх жде строга партійна кара, якщо не поправляться.

Арештування литовського студента в Тернополі.

В понеділок 14. ц. м. приїхав до Тернополя молодий литовець Августин Бурокас, студ. університету у Вильні, замешкалий тамже при вул. Завальній ч. 22. для студій над українською кооперацією. До Галичини приїхав в липні ц. р. з дорученнями видних литовських діячів, оглянув у Львові всі наші головні економічні установи, побував в Ревізійному Союзі Українських Кооператив і з його рекомендації виїхав до деяких повітових кооперативних союзів, а від них до низових кооператив по селах Між іншими був у Стрию і стрийському повіті, в Рогатині і в Рогатинському повіті і т. д., а з Рогатина приїхав до Тернополя 14. ц. м. Тут зголосився в Подільському Союзі Кооператив, відбув там інформаційну конференцію з управою, оглянув опісля наші місцеві кооперативні установи, між ними фабрику паперців „Калина“ і будову власної фабричної домівки, а у вівторок 15. ц. м. мав поїхати з представником Подільського Союзу Кооператив оглянути деякі сільські кооперативи (споживні, молочарські і кредитові) і в тій ціли прийшов рано 15. ц. м. до канцелярії Союзу, щоби після уложеного пляну виїхати з його представниками до намічених сіл у Тернопільщині. Ночував в готелі і очевидно там вписався на мельдункову карту, котра попала в руки поліції, а з нею і нещасний кооперативний дослідник під догляд поліції. В год. 10. рано 15. ц. м. явився в канцелярії Под. Союзу Кооп. в Тернополі, де якраз тоді перебував п. Августин Бурокас, поліційний агент з постерунковим і з місця арештували молодого литовця як політично підозрілого. В поліційному комісаріяті перевели особисту ревізію, забрали всі записки, а самого замкнули до льоху, бо треба знати, що поліційні арешти в Тернополі містяться виключно в пивницях, де донедавна переховувано тільки вуголь і бараболю. Арештований Бурокас має тут знайомих українців, студентів виленського університету і вони звернулися до посла д-ра Степана Барана з проханням за інтервенцією, в справі арештованого. Адвокат д-р Баран інтервеніював в полудне 16. ц. м. в поліційному комісаріяті, де якраз тоді переслухували Бурокаса, а там пос. д-рові Баранові сказано, що проти Бурокаса ведеться доходження і від висліду тих доходжень буде залежати, чи завтра його випустять, чи передадуть до вязниці окр. суду.

Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego! Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w składzie Przewodniczący S. O. W. Medyński głosujący, S. O. Będaszewski i Dr. Szuligławski w sprawie konfiskaty Nr. 209 czasopisma „Dilo“ z daty Lwów dnia 11. 8. 1933 do Sygn. VI 1 Pr. 383/33 na posiedzeniu niejawnem w dniu 14 sierpnia 1933 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 9. 8. 1933 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Dilo“ Nr. 209 z daty Lwów dnia 11. 8. 1933 zawierającego w artykule „Najnowiszi podiji“ i t. d. od słów „I zdawałosia“ do końca artykułu znamiona wyst. z art. 170 kk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechnia nia tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. 12. 1862 Dz. pp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie! Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej artykułu ma na celu przez szerzenie nieprawdziwych wiadomości o zajściach na Łemkowszczyźnie zaniepokoić ogół publiczny. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący Medyński w. r. Protokuł. Broch w. r. Za zgodność Janowicz st. sekretarz.

Моральна недуга.

Луцьк, 14. серпня 1933

I.

Наріл, що хоче жити, мусить однаково дба- ти як про фізичне, так і про моральне своє здо- ровля. Для правильного функціонування націо- нального організму треба завжди памятати про гігієну духа — моральні й етичні засади су- спільства.

Не будемо наводити тут доказів того, як за- непад моралі й етики доводить народи до духо- вого безсилля, розкладу, вироджения й деграда- ції. Европі давно знане — і випробуване, на жаль, на туземцях диких країв — поборювання противників шляхом морального їх розкладу.

Український нарід, маючи довкола себе стільки охочих розкласти нас морально, му- сить добре дбати про здоровля свого збірного ду- хового організму, про дезинфекцію його клітин та піднесення етичних засад на височину Бо- жих і національних заповідей.

Передовсім є це обовязком провідної верстви народу і преси, а особливож у відношенні до мо- лодого покоління, що його не вільно вводити в життя через моральні багна й етичні пустарі.

А тимчасом?..

II.

Тимчасом бачимо щось інше.

„Лихі приклади заразливі" — каже народня мудрість. Заразки морального розкладу, очевид- но, можуть переходити як з хорих одиниць, так і з країв. Підпадання моральній недузі безумовно обумовлюється станом моральної гігієни й етич- ної чистоти як цілого суспільства, так і одиниць, незалежно від їхньої освіти, здібностей і громад- ського положення.

Частина українського народу, що находить- ся в межах Польщі, не може не підпадати мо- ральній заразі, що йде зі Сходу. Ріжномаїтні моральні недуги, що розїдали московський схід ще в передвоєнних часах — „нігілізм", безбож- ництво, „огарки", босяцтво, хуліганство, банди- тизм і що вилилися у форму комуно-більшо- визму, таки пересочуються до нашого організму через кордонну лінію. І не лише до нас.

З другого боку, ми спостерігаємо відживан- ня і старих місцевих заразків, що довший час спочивали під політичними руїнами — заразків льокайства, хрунівства, зрадництва яничарства й ренегацтва. Нема сумніву, що декому зале- жить, аби згадані моральні недуги ширилися се- ред нашого народу. Іноді вони навіть штучно культивуються, як „певнівщина", москвотяп- ство, радянофільство ріжних відтінків, націо- нальний індеферентизм і т. д.

І коли ці заразки можуть гніздитися в на- шому організмі, а навіть викликати пошесні за- недужання, то, очевидно, наші дезинфекційні заходи за слабі та й самий організм замало від- порний.

III.

Але ми маємо вужче завдання, ніж перера- ховувати всі наші моральні недуги, а саме: звер- нути лише увагу на деякі особливо разячі мо- рально-хоробливі прояви в нашому суспільстві: на розгублення моральних та етичних засад серед наших громадсько-політичних чинників, що на практиці виявляється в симптомах брехні, дема- гогії, кирилицтва, хамства, хуліганства слова й бандитизму пера.

Перед двома-трьома роками ці явища ми спо- стерігали лиш в гніздах: комуно-сельробівсько- му, хрунівському й москвофільському. Свідома, огидна брехня, кількаповерхова лайка, наклепи навіть на тата, маму й усіх близьких, хуліган- ські обливання противників помиями й бандит- ські ґазетярські напади зза чужого плота, — все це добре всім відоме.

Українське громадянство боролося з цією моральною гнилизною, як могло, потішаючи се- бе, що самий наш національний орґанізм і його окремі органи — політичні чинники і преса — є здорові; що етичні засади в національній масі стоять високо, особливо серед молоді.

Та... „лихі приклади заразливі". Мусимо з сумом ствердити, що моральна зараза пересочи- лася в наші національні шари, етичні засади зни- кають і в практику входять методи й засоби зга- даних чужих хоробтворчих новотворів. Там, де вчора мала ще місце чемність, увічливість, „ети- кета", право правди, — сьогодні розпаношилася брехня, розсілося хамство, чується лайка, з га- зетних сторінок ллється бруд, у вічі противни- ків летить сміття, етичні засади втоптані в зе- млю.

Суспільство із здивуванням і жахом дивиться на ці „новітні" способи боротьби і з болем серця прислуховується до ґазетних брехонь, інсинуа- цій і лайки. „Що це, — питаються, — психічна недуга, умова невідповідальність, рецидив яко- їсь старої злочинности працюрів чи сама „при- рода", з якої раптом сповзла занадто тонка куль- турна полуда?" Реаґують на ці сумні факти вже не лише інтелігентські шари, але й народні маси. Бо й вони вміють відріжняти культурну боротьбу від вуличної бійки та брудної сварки.

V

Але найстрашніше те, що ця моральна зараза за посередництвом друкованих ... пера повінею ллється в народні маси й особливо своєю метою має дійти до наймести критично відпорної молоді. Неначеб найвищою метою ... сіїв згаданої моральної недуги було отруїти молоде покоління, дати йому заразки бруталь... та „плювання" на всяку там етику. І, на жаль, безкритична молодь широко вбирає в себе щедрі дози заразків неетичности й аморальности та пильно наслідує приклади своїх ... вателів".

І так морального розкладу нашого суспіль- ного організму, що його не міг би доконати за- лютіший наш ворог, залюбки доконують ... люди побіч комуно-хрунів. Те, що вчора вва- жалося, як святощі, сьогодні плюгавиться. ... рашні авторитети перемальовуються на сьо- ... нішні пугала. Ґльорифікована весь час буйна ... ча освітня й господарська робота раптом ... лошується опортунізмом. Душа молоді ... шується. Звільняють її від засад етики й ... тельменства — першої ознаки культурности.

Не кажемо тут про ріжні погляди і ... ня одиниць та угрупувань — це особиста спра- ва кожного, а про засади й форми боротьби ... взаємин. Про те, що заступило в нас хочаб ... західну форму: „Мій високоповажаний ... ник, на мою думку, помиляється?" Про те, ... висовується на місце: „Бути чесним з собою ... розуміється, і з іншими? Що сталося з ... батьків і вихователів про ввічливість і ... стойність?

Нехай кожний має свій особистий ... свій погляд на речі, нехай веде боротьбу за ... сненння своєї мети, але нехай залишається ... ним і культурним борцем та не обертає укра- їнської хати в смітник, а преси в помийницю і не привчає до цього молодь.

Неетичні й некультурні форми політичної, а часто й особистої боротьби зайшли в ... так далеко, що укр. громадянство, маючи на увазі духову гігієну народу та культурні форми життя, повинно нарешті сказати:

— Забороняємо обертати наше життя в Авгієву стайню!

Громадянство має досить засобів вплинути на кого слід, аби лише захотіло це зробити.

Senex

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 19. СЕРПНЯ 1933.

Д-Р ІВ. НІМЧУК. 4)

Українці і відсіч Відня 1683 р.

Похід під Відень. — Участь українців.

На прохання прискорити поміч Собеський взяв з собою сина Якова (прихильники фран- цуської політики казали, що король заключив союз з особистих мотивів, а саме, щоби тим лек- ше оженити сина Якова з австрійською архикня- гинею) і рушив під Відень 22. серпня з Ґляйвіц приспішеним маршом. В авангарді він післав воєводу Сінявського, з яким рушило під Відень також понад 150 козаків під проводом полков- ника Апостола.*) Ці козаки не були ad hoc звербовані, тільки належали до військової гру- пи волинського воєводи Яна Стадніцького, себ- то творили приватну легку козацьку хоругов, що була на удержанні згаданого воєводи.*)

Похід армії Собеського відбувався дуже швидко, так, що 30. серпня він був уже з нею в Голя-Бруні, перейшовши за десять днів увесь Шлеськ і Моравію. В Голя-Бруні стрінувся ко- роль з князем Льотеринським, його давнішим суперником і претендентом до польської коро- ни. Тепер між ними завязалися приязні відноси- ни, що не ослабли до самого кінця війни з тур- ками. Там явився до Собеського і граф фон Вальдек, що доводив франконським контингентом. Рівночасно занялися будовою моста на Ду- наю напроти Тульна, віддаленого 5 миль від Відня. У Штадельдорфі, недалеко тульнського моста, представився королеві курфірст Саксон- ський і прилучився гетьман Яблоновський з рештою польського війська, з якого по до- розі немало людей розбіглось.

По военній нараді двигнулася 1. вересня ціла армія через Дунай. Переправа йшла дві доби. В Тульні прилучився до спільної армії ще курфірст Баварський зі своїм військом. Началь- ну команду обняв Собеський. Ще звідси жалу- вався він в листі до жінки, що „Менжинський сидить ще у Львові, а козаків нема, а вони бу- либ дуже потрібні тепер при переході через ліси і гори". На щастя, при тім переході неприятель ніде не показувався.

З Тульна виступили союзники 9. вересня в дорогу до Відня двома шляхами: польська армія правим, вигіднішим, німці лівим. Не стрі- нувши ніде турків, дійшли союзні армії 11. ве-ресня до підніжа гори Каленберґ, що була тоді віддалена на милю від Відня; на другий день надійшла решта військ. На Каленбергу уставили зараз гармати і розпочали вогонь, аби дати зна- ти віденцям про свій прихід. Командант віден- ської залоги гр. Штаренберг відповів собі кано- надою на турецькі війська.

Собеський підчас цілого походу мріяв і ждав нетерпляче на козаків. Він нетерпеливив- ся, що їх так довго нема і писав зпід Брна до жінки: „Що там чувати з козаками, повідомити мене і підганяти за мною, змивши голову п. Мен- жинському, що ні разу до мене не відізвався". А в іншім листі (з 31. липня): „Злий чоловік п. Менжинський вже був у Львові, а не пише ні словечка про козаків і що вдіяв на Україні". А далі: „А я про нікого так не думаю, як про ко- заків, до яких нераз на день зітхну". І просив підганяти їх і давати підводи, бо без інших лю- дей можна обійтись.[10]) Німецькі полководці, не знаючи горячої любови Собеського до козаків, дивувались, як він, вижидаючи козаків, вигу- кував не то з болем, не то з досадою: „О, Мен- жинський, Менжинський!"

В однім з листів Марії Казимири до Собе- ського була мабуть радісна вістка, що козаки є вже певно під Віднем. Вістку ту простує ко- роль листом з 9. вересня: „З Апостолом нема більше козаків над півтораста". А в іншім місці того самого листу, подаючи деякі подро- биці про ті військові відділи, що ще находять- ся, пише Собеський: „Але що по них усіх, коли ко- заки з Менжинським вже на час не прийдуть, а вони тут тільки були найпотрібніші, особливо в переході через ті нечестиві гори і ліси; але нехай діється у всім воля Божа".

В листі, писанім досвіта у день бою (12. ве- ресня), в якому Собеський представляє жінці ціле положення, є м. і. таке речення: „А турків ведуть наче собак і худоби їм моя драгонія і ко- заки немало забрали. О, Менжинський, Менжин- ський!" Поза цією згадкою, яка відноситься оче- видно до козацького відділу під проводом Апо- ...

*) В сучасній Собеському козаччині було двох Апо- столів. Один — це відомий полковник миргородський, другий називався Павло Апостол Щуровський і жив у Браші. Мабуть цей Павло Апостол Щуровський і був комендантом козацького відділу, що брав безпосередню участь у відсічі Відня.

*) Пор. Fr. Rawita Gawroński: Udział Kozaków w odsieczy Wiednia. Rok Polski, Kraków 1916, Nr. 2. Ця розвідка написана тенденційно — у крайнє ворожо- му дусі до козаків.

[10]) Пор. Jan Sobieski: Listy do Królowej Marji Ka- zimiry z r. 1683. Lwów. Biblioteka „Mrówki", t. 181–1... Ті листи короля до жінки, писані в часі цілої виправи нерідко по ночах безпосередньо після бою або ... переправи, незвичайно цікаві. З них видно ... як Собеський, герой Відня і переможець турків, ... дрожав перед жінкою, яка з початку ... на війну, аби допекти версальському двору, а ... тягнула його назад, коли виявилася ... ність віденського двора.

Що треба тямити при записах до шкіл.

(Про вагу фахових шкіл.)

Найкращу життєву підготовку молоді дають фахові школи. Бо крім загальної освіти дають вони практичне знання того чи іншого вибраного фаху і виховують молодь на творчих та життездатних громадян.

Кожний батько чи опікун повинен вибрати для своїх дітей ту чи іншу фахову школу, відповідно до уподобань дітей та їх здібностей.

У першу чергу українська молодь повинна заповнити **свої фахові школи,** а саме школи **„Рідної Школи“:**

I. Хлопячі фахово-доповняючі школи (для слюсарів, електромонтерів, бляхарів, столярів, токарів, кравців, шевців, фризієрів і т. д.) у Львові (вул. Городецька 95), в Перемишлі (вул. Смольки 10), у Станиславові (вул. 3. Мая 18) і в Тернополі (вул. Качали 13).

II. Дівочі фахові школи (кравецтво, трикотарство, як головні предмети, крім того домашне господарство, гігієна і загально-освітні предмети) у Львові (пл. св. Юра 5) і в Перемишлі 3-літні шкільні кравецько-білизнярські варстати.

До фахово-доповняючих шкіл, у яких наука є безплатна, приймають учнів(чениць), що працюють у ріжних робітнях як практиканти(ки)-терміналтори(ки). По скінченні тих шкіл і практики учні здають челядничий іспит і по відбутій практиці набувають права кваліфікованих ремісників, що мають право вести свої підприємства.

III. Трилітня Торговельна Школа з кооперативним напрямком навчання у Львові (вул. Корняктів 1). До цієї школи приймають хлопців і дівчат по скінченні найменше 7 кляс нар. школи (або 3 кл. ґімназії давнього типу).

При школі **однорічний Торговельний Курс для абітурієнтів,** а також **річний Кооперативний Курс** для осіб з торговельною освітою або кооперативною практикою.

Інші українські фахові школи:

IV. Жіноча Фахова Школа Кооп. „Труд“ у Львові (Ринок ч. 39) — кравецтво і білизнярство, до якої приймають дівчат по скінченні найменше 5 кляс нар. школи.

V. Жіноча Фахова Школа СС. Василіянок у Львові (вул. Длуґоша 17) — кравецтво і білизнярство, до якої приймають дівчат по скінченні найменше 7 кляс нар. школи.

VI. Господарсько-Садівнича Школа в Милованні (п. Стриганці н/Дн.) Це одинока українська однорічна господарська школа, до якої приймають хлопців по скінченні найменше 4 кл. нар. шкіл у віці 14—24 літ. У школі вчать усіх ділянок сільського господарства. При школі ведеться зразкове господарство. Початок науки 1. IX.

На що треба звернути особливу увагу?

Молодь, що бажає здобути собі фахи, для яких ще нема відповідних українських шкіл, повинна старатися вступати і до чужих шкіл, як напр.: **гарбарсько-білоскірничих, електротехнічних, дорогово-водних, будівельних, кошикарських, млинарських, пекарських, мясарських, ткацьких, килимарських і т. д.**

Заслуговує також на окрему увагу новозаснована **Жіноча Фахова Вільна Школа** у Львові (вул. Задвірянська ч. 63). Є це дворічна школа (польська), до якої приймають кандидаток, що мають свідоцтва укінчення шкіл: рільничих, огородничих, господарських, ґімназій або семинарій. Виїмково можуть бути приняті кандидатки з укінченою VI. ґім. кл. Шкільна оплата 45 зол., вписове 10 зол. Завданням цієї школи є всестороннє й основне приготування фахових сил для праці в ділянці годівлі лічничих рослин, їх раціонального збору і перерібки на лічниче зілля, етеричні олійки й аптичні перетвори. Ця ділянка промислу має у нас **величезне значіння і вигляди на майбутнє!** Початок шкільного року 20. серпня.

Вписи до більшости шкіл відбуваються до 19. ц. м., а виїмково до 25. серпня.

Інформації про ріжні фахові школи, про умовини приняття й науки дає книжочка **„Фахові Школи“,** яку можна купити за 60 сот. у книгарні „Рідної Школи“ у Львові, вул. Сикстуська 20. Інформації подає **Українська Порадня для вибору звання,** Львів, Словацького 14/III., в передполудневих годинах. Хто бажає одержати листовні інформації, долучить почтову марку на відповідь.

*

ДОДАТКОВІ ВПИСИ

до всіх шкіл „Рідної Школи“ у Львові: народніх, фахових і захоронок відбуватимуться в днях від 17. до 20. серпня 1933.

Адреси шкіл:

Народні школи у Львові:

7-кл. дівоча ім. Шевченка, вул. Мохнацького 12.
7-кл. дівоча ім. Грінченка, площа св. Юра 5.
7-кл. хлопяча ім. Грінченка, вул. Городецька 95.
6-кл. хлопяча ім. Шевченка, вул. Супінського 21.
6-кл. мішана ім. кор. Данила, вул. Жовківська 62.
5-кл. мішана ім. кн. Льва, вул. Крупярська 15.
Левандівка: народня мішана, вул. Варшавська 8.
Клепарів: народня мішана в Народнім Домі.

Середні школи:

Дівоча ґімназія, вул. Валова 4.
Дівоча вчительська семинарія, вул. Мохнацького 12.

Фахові школи:

Торговельна трирічна для хлопців і дівчат, вул. Корняктів 1.
Торговельна однорічна для абітурієнтів(ток) середніх шкіл, вул. Корняктів 1.
Хлопяча доповняюча промислова, вул. Городецька 95.
Дівоча доповняюча промислова, площа св. Юра 5.

Вступні іспити до всіх клас дівочої ґімназії з виїмком VIII. та вищих клас дівочої семинарії відбуватимуться від 21. до 25. серпня включно. **Всі формальности із вписами та іспитами мусять бути покінчені до 25. VIII.!**

УКРАЇНСЬКІ МАМИ Й БАТЬКИ!

Вписуйте свої діти тільки до рідних шкіл! Дайте своїм дітям рідне виховання!

Повітовий Союз Кружків „Рідної Школи“ у Львові.

—o—

Зміни в польському уряді?

У звязку з поворотом Пілсудського до Варшави у варшавських політичних колах сподіються змін у польському уряді. Кажуть, що уступить міністр внутрішніх справ, а на його місце покличуть бувш. премієра Пристора. Рівночасно зазначують, що міністр Міхаловський уступив би щойно після полагоди берестейської справи.

Голод на Україні.

Редакція варшавської „Молви“ оголосила такого листа з одного села черкаського району б. київської ґубернії.

26. червня 1933.

Дорогий сину! Що таке, чи ти живеш, чи тебе нема на світі? Ми живемо погано, у нас людей їдять, а багато є хат пустих, де вже всі вимерли. От і твоя рідня теж на черзі. Помаленьку доживаємо до жнив, хоч і не своїх. Ми тебе просим, напиши, чи ти будеш коли дома, бо я вже стара і не можу. Землю віддала в колектив, лишилось пів десятини городу, а половину мені відобрали тому, що я обробляти його не в силі.

А люди у нас падуть як мухи, їдять листя і полову. Я сама вже дві зими це їм. Вмирають люди на вулицях і хоронять їх без попа, кладучи в одну яму по 5 душ. Прошу тебе, відповіджи мені бодай на це письмо, бо може нам більше й не прийдеться переписуватись. Ти напиши, як ви там живете, чи є у вас хліб, бо у нас хліб 4 фунти коштує 20 карбованців. У нас багато новин, але ви їх певно знаєте. З худоби у нас в селі нема нічого, тільки у декого залишилася корова.

На тім своє письмо кінчу, остаюсь покищо жива і здорова. *Н. Н.*

Москва — воєнний табор.

Московський кореспондент „Берлінер Таґеблятү“, Рудольф Гернштат стверджує, що Москва робить враження міста напередодні мобілізації. Спершу опирається тому враженню, пробуючи приписати його своїй несвідомости, пише Гернштат, однак поінформовані люди потверджують це і навіть додають, що в останніх часах признаки мобілізації все більшають, охоплюючи не тільки Москву, але й всю Радянщину.

Червоноармійці, війська ДПУ і міліція на вулицях, військові відділи, що вправляються на полях біля Москви, бомбові аероплани і привязані бальони у повітрі. В додатку планове військове вишколювання всего населення. Осовіяхім і Автодор переґонюють себе, вчучуючи молодь обох полів стріляти, літати, пускати ґази, будувати аероплани і мотори. Хочби навіть вдвоє зменшити подаване число членів обох орґанізацій, 12 міліонів в Осовіяхімі і 2 міліони в Автодорі, лишається поважна цифра. Все, до найменшого явища в Радянщині підчинено воєнним завданням — нужда і велика скількість самоходів, будова Біломорського каналу й удавана байдужність Літвінова супроти долі Бесарабії. Всіми можливими способами невтомної пропаґанди населенню Радянського Союзу вбивається в голову неминучість нападу капіталістів, який виконають тоді, коли капіталістичний світ почує себе на порозі загибелі.

Ця довга психоза дає більшовицькій владі широке поле для вимушування з радянського населення все нових осягів, для вимагання від нього все нових жертв.

—o—

Бої в китайському Туркестані.

ЛЬОНДОН, ПАТ. „Дейлі Геральд“ повідомляє, що від трьох місяців ідуть бої в китайському Туркестані. Вістки про бої досі не передістались на зовні з причини недостаточної комунікації. Два племена туркменів і кірґізів збунтувалися проти китайського уряду. Місто Кашгар сплюндрували та забрали всі харчі. Китайських службовців повбивали.

стола, не находимо ніде більше вістки про участь козаків у самій відсічі Відня.

Одначе не треба думати, що поза цією козацькою групою не було більше під Віднем ніяких українців. Вони були в армії Собеського в поважному числі — і то як серед знатних (шляхти), так і серед простих вояків. Не забуваймо, що до Річипосполитої належала тоді не тільки Галичина, Волинь і т. д., але й ціла Правобережна Україна і на всіх тих землях така переважна подія, як віденська виправа Собеського, відбилася не менше сильним відгомоном, як на землях корінно-польських. Тому ясно, що у виправі під Відень — поза згаданим відділом козаків під проводом Апостола і спеціяльно звербованими Менжинським і іншими козацькими полками, які прибули до армії Собеського вже після прогнання турків зпід Відня — брали теж участь численні сини нашого народу, і то в усіх родах зброї. М. Кукель у цитованій вже мною праці подає, що воєвідство київське дало на віденську виправу малу панцирну хоругов; що землі червоноруські, поза всіми родами їзди, багато піхоти (особливо перемиська!) і дещо драгонії; що Волинь дала багато — аж 1.100 панцирних і немало легких; що сини Правобережа і Поділля були без сумніву в ріжних хоругвах, особливо в панцирних і легких, затяганих на недалекій Волині. Також у литовськім війську, що теж не прийшло на час під Відень, а потім справляло Собеському немало клопотів і мороки, були в легких хоругвах виключно тільки козаки і татари.

Зрештою знаємо теж, що у свиті Собеського був під Віднем і тодішній львівський православний епископ Йосиф Шумлянський, що його взяв із собою король правдоподібно на те, аби запевнити собі вплив на козацтво. Про присутність Шумлянського під Віднем, який був там ранений від турецької кулі, свідчить напис на срібній таблиці, завішений на чудотворній іконі теребовельської Богородиці в катедральному храмі св. Юрія у Львові: „Ta kula, w walney bitwie króla Imci Polskiego Jana III. pod Wiedniem z wyzyrem y Turkami, postrzeliła Imci X. Josepha Szumlańskiego w lewe ramię, Episkopa Lwowskiego. Administratora Metropoliey Kijowskiej, który był praesens w tey bitwie przy boku króla Jegomości, w niedzielę w południe, to jest dnia dwunastego Semptembra Anno Domini 1863, a dla wieczney pamięci, na obraz najświętrzej Panny Trembowelskiey Lwowskiego Świętego Jura Kathedrze dnia 28 Octobris anni ejusdem zawieszona.“ [11]

А в тім рацію має п. Стан Лось, коли у статті „На марґінесі перемоги під Віднем“ („Бюлетин Польско-Україньскі“, р. II., ч. 13) пише таке: „Річпосполита Польська“ була у своїй істоті союзом держав, і то не Корони і Литви, але поодиноких воєвідств, які не були нічим іншим, як продовженням давніх удільних князівств“. А далі: „Війська Річипосполитої складалися зі всіх народів, що входили у склад союзу, а скількість русинів, або, кажучи, по нинішньому, українців, що служили безпосередньо, а частіше посередньо під хоругвами „польськими“, була дуже висока; адже „руські панове“ доставляли найчисленніших „хоругов“. У турецьких війнах було це більше як зрозуміле, бож Річпосполита „польська“ зіткнулася з турками тільки внаслідок посідання земель „руських“. Русини або українці, що йшли під Відень під хоругвами ріжних „руських“ воєводів і „руських панів“, ішли полагоджувати з турками свої власні дуже старі і криваві порахунки“...

—o—

[11]) „Сводная Галицко-Русская Лѣтопись съ 1600—1700 годъ“. О. А. Петрушевич. Лит. Сборникъ Гал.-Рус-ской Матицы. Львовъ. 1874

Військове вишколення німецької молоді.

На днях відбулася в Німеччині ввака дискусій між кураторією для справ військового вишколення молоді пруським міністерством освіти, міністерством райхсвери та управою штурмових відділів. В дискусіях узгіднено програму військового вишколу молоді. На основі тієї програми учні всіх німецьких шкіл мають до 16-го року життя привикати до доброї постави, вічливости, скромности та приготовлятися до пізніших військових вправ. Від 16-го до 19-го року життя обовязує військовий вишкіл. Тричі в тижні в полудневих годинах мають відбуватися вправи зі зброєю та військові теренові вправи. Одно полудне призначене спеціяльно на науку стріляння. Перед одержанням свідоцтва зрілости, а для молоді вселюдних шкіл перед вступленням у фахове життя мусять учні зложити окремий іспит з військової освіти, при чому головний натиск положений на науку стріляння і теренознавство. Одночасно наказано, щоби школи, які не мають власних стрільниць, могли розпочати негайно вправи на гітлерівських стрільницях штурмових відділів або Райхсвери.

Готовляться до ґазової війни.

Військовий департамент Зл. Держав асиґнував 45 міліонів долярів на будову тріялливих газів. Продукція фабрики обчислена на 800 тон газів денно. Одночасно звернула на себе увагу Франція, що імпортує щораз більші маси щурів і мишей з Англії. Це пояснюють дослідами, які французьке міністерство війни переводить на великі розміри, вживаючи щурів і мишей для перевірки ділання тріялливих газів.

—o—

Селецького засудили на 5 літ.

БУКАРЕШТ, 17. 8. ПАТ. Воєнний суд у Букарешті засудив на пять літ вязниці Брунона Селецького, бувшого представника букарештенської філії фірми Шкода. В мотивах сказано про нарушення тайни та про переховування без уповажнення військових актів.

—o—

Японці в Китаю ідуть далі вперед.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Англійська преса повідомляє з Пекіну, що японські війська при помочі монголів заняли місцевість Дольонор у монгольській провінції біля Жеге й ідуть далі вперед в північно-західнім напрямі до китайського муру. Китайці завзято бороняться. Китайський комендант безуспішно звертає увагу Японії на перемиря, яке підписали 1. червня п. р., що мало учинити кінець боротьбі в півн. Китаю та на те, що марш. Фень уступив. Японія оправдує офензиву тим, що війська марш. Феня скомунізовані. Заняття Дольонору має велике значіння для оборони провінції Жеге та торговельних шляхів у пустині Ґобі.

Комуністична курєрська централя.

БЕРЛІН, ПАТ. Підчас облави на комуністів 16. серпня в Берліні арештували 33 особи. Їх перевезли до концентраційних таборів. Викрили комуністичну курієрську централю, головою якої був комуніст Піннэс. Між 18-ма придержаними був бувш. радний Берліна Дітбендер, що працював спільно з тайним московським емісарем Фоґельзанґом, який тепер є в Цюриху. Облави відбулися теж у Кенігсберзі, де переводили ревізії за зброєю та агітаційним матеріялом. Арештували 4 особи. В Кельні після ревізії в 34 мешканнях на робітничому передмісті арештували 4 особи, в яких найшли агітаційні летючки та зброю. В Кенігштайні викрили тайну комуністичну друкарню. В облаві біля Франкфурту над М. прийшло до перестрілки між поліцією та придержаним мотоциклістом. Мотоциклист утік.

ДО СПІВАЦЬКИХ ТОВАРИСТВ МОЖУТЬ НАЛЕЖАТИ ЛИШЕ НІМЦІ.

БЕРЛІН, ПАТ. Голова німецького співацького союзу Бренер видав розпорядок, на основі якого всі становища у співацьких організаціях можуть бути обсаджені тільки арійцями. Члени управи та диригенти жиди мусять зректися своїх урядів. Усіх жидів, які вступили до співацьких союзів по 1914. році, скреслили з листи членів. Виїмок зробили лише для бувших фронтових вояків. Приймати нових членів не-арійців заборонено.

Мекдональд перервав відпустку.

ПАРИЖ, 17. 8. ПАТ. Із Льондону повідомляють, що премієр Мекдональд перервав відпустку та вернувся до Льондону. Кореспондент „Пті Парізієн" зазначує, що до того приневолили Мекдональда закордонні справи. Міністер закордонних справ Саймон є тепер у Бразилії, а Мекдональд узяв зовсім у свої руки закордонні справи держави. Безпосередньою причиною повороту Мекдональда є мабуть справа Іраку, де недавно вмасакрували більше як 300 асирійців. Положення в Іраку грізне. Крім того Мекдональд займеться особисто справою німецько-австрійських взаємин.

ЗА АГІТАЦІЮ УТРАТА ГОРОЖАНСТВА Й МАЄТКУ.

ВІДЕНЬ, 17. 8. ПАТ. Рада міністрів видала розпорядок, на основі якого особи, що ведуть за кордоном агітацію ворожу Австрії, або які задля того виїздять за кордон, тратять австрійське горожанство. Рівночасно може бути виданий приказ конфіскати їх майна в користь скарбу. Дальший розпорядок передбачує можливість конфіскати майна політичних партій, яких діяльність в Австрії заборонена.

ГІТЛЕРІВСЬКА ОРҐАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ І РОСІЯН.

ЕСЕН, 17. 8. ПАТ. У тутешній пресі появилася відозва, яка взиває росіян, українців і російських горожан, щоби подавали свої адреси задля створення гітлерівської орґанізації в Рурському басейні. Вербує якийсь Січенко.

—o—

ВЕЛИКА ЗЕМЕЛЬНА ВЛАСНІСТЬ — ДЛЯ КОЛЬОНІЗАЦІЇ.

БЕРЛІН, ПАТ. Національні соціялісти оголосили відозву, в якій взивають великих земельних власників, аби віддали свої землі для кольонізації. Відозва висловлює думку, що велика земельна власність виявить таку саму жертвенність, як інші вітки господарського життя.

—o—

ДОВГИ ПО ПРЕЗ. МАШАДО.

ПАРИЖ, 17. 8. ПАТ. Новий кубанський уряд опрацьовує плян фінансової санації. Задля цього мають оголосити мораторію для величезних довгів, які наслідком своєї фінансової політики оставив бувш. президент Машадо. Мають теж затягнути позичку 160.000.000 дол.

—o—

Ліндберґ в Ісляндії.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Із Рейкявіку повідомляють, що там прилетів Ліндберґ із жінкою. Летів із Ґренляндії 5 годин. По дорозі з причини поганої погоди мусів осісти в Лейкфйорді. Тепер полетить мабуть до Норвеґії.

—o—

Ґанді вже не голодує.

ПУНА, 17. 8. ПАТ. Тому, що англійська влада взяла під увагу деякі домагання в справі парії, Ґанді перервав голодівку. Приняв звичайну страву.

Атентат на нового президента Куби.

З Гавани повідомляють, що тепер щойно виявилося, що на нового президента Куби Карльоса Мануеля де Чеспедеса безпосередньо після заприсяження плянували атентат. Змовники були членами тайної поліції, яку зорганізував був іще бувший президент Машадо. Як Чеспедес виходив після заприсяження зі салі, крізь вікно посипався град куль, та ніодна не вцілила президента. Виявилося, що атентатчики стріляли з авта, яке зупинилося напроти будинку. Змовники втекли.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 19. СЕРПНЯ 1933.

Л. ЛУКА.

Черче помогло.

Чернецьким) баламуткам — „Девятці" і дівчатам — присвята.*

Пан суддя Коханський щасливо пройшов через редукційну чистку і довго думав, якби то найприємніше провести своє літнє дозвілля. В горах пустка, бо що там робити, коли позакриються кичери й верхи? У Трускавці судді не подобалось товариство; він забажав хоч раз подихати рідним повітрям і тому рішився на Черче.

Якжеж тут їхати здоровій людині до купелевої місцевости, до живця?

Пан суддя пригадав собі нагло, що в Задушну суботу щось ломило його у правому коліні. Це мабуть ревматизм! Таж це відзиваються стрілецькі походи в Карпатах, Стрипа, Вел. Україна і 1919 рік! В Черчі буде купатися, щоби люди не думали, що пан суддя таким тривіяльним шляхом шукає жінки. А проте, якби так щось доброго трапилося? „Важко єдиному бути" — читається в шлюбному апостолі. Та пан Коханський романтик, не одружиться, аж залюбиться і набуде певности, що і його кохають вірні дівочі очі. Це правда, що жінки залюблюються очима. Тими синіми волошками, які пройняли дрожжю серце мрійливого судді.

Перші враження не задоволяли свіжого лікуванця. Чув, що старші пані нарікають на те, що в живці ординують за молоді лікарі, за свіжі практики. Доктор фільософії побоювався, чи не за черства боровина, в яку лазив що другий день. Та цей прикрий настрій легко розвіявся. Пан суддя віднайшов багато старих знайомих, пізнав свіжих людей, причепився до спортовців при відбиванці, став совісним членом вечірніх (лїпше нічних!) мандрівок по парку. Це звалося там „іти на воду". Старші пані від бріджа пригадували собі, що таких бистрих хвиль не було за їхнього дівування. Дивувалися, а може й жалували... Час летів, як щастя.

До пана судді Коханського стали присікатися з усіх сторін, як тільки довідалися, що він ще парубок, чи там неодружений.

Пані: „Стільки гарних, пристійних, поважних, на становиці, а то й не бідних дівчат — а він не жениться! Сором вам, пане судде!"

Панове: „Уважай, чоловіче, бо гряде час, коли й „Девятка" не поможе! Куй залізо, поки тепле!"

Нашому ревматикові не треба було довго доказувати про благодати подружого життя. Імость Щасна кілька днів прислухувалася до балачок судді про женячку. Вкінці заявила отверто, що знає панночку, яка відповіде всім вимогам несподіваноспеченого жениха.

— Не за молодий вітрогон (за наших часів не так було!) і не за пережита діва (ох, часи тепер настали!). Має посаду, та може її хочби й зараз кинути! З одніеї платні урядовця сьогодні важко вижити — вона зможе причинятися також до утримання дому (має скромний маєточок.). Тільки вважайте, пане Коханський, я, жінка, зогріжуся своєю честю — не зробіть мені стиду. Я за нею зараз депешую, щоби приїхала, бо мені дуже нудно (ніби). Імени її вам не виджу, бо таємниця приманчивіша.

Третього дня прийшла імость Щасна до вечері в товаристві свіжої дами. Коли пані мірили очима знавців костюм нової гості, імость представила судді. Він біг до стола і сердечно [illegible] таємнича дама — це його давня знайома. Пані Щасна була трохи збентежена, колиж побачила, що Коханський веселий і вдоволений, дальше продовжувала ролю свахи.

Цього вечора йшла на чернецькі води одна пара більше. Пані імость Щасна не гіршилась оцим майже безконечним плаванням по парку, бо вірила, що зпоза цього Рубікону вийде нове подружжя. Відбиванка дістала нову парну. Пан суддя завжди грав у партії проти пані Дусі і подивляв її розкішну постать. Правда хотів, що його партія часто програвала — й вважав новозакоханий за добрий знак.

Тиждень пізніше всі, що мали очі, знали, що суддя „задурився" по вуха. Деякі пані згірдливо крутили головами: „Що він у ній бачить! Шкода його, він добрий чоловік, вона надто рафінована, неприродна. А то має щастя — в тиждень зловила такого мужа!"

Інші потішалися: „Хто знає, що в нього за чортик сидить? — Якби він добрий, то вже давно вженився би!"

Маленька Таня (вона знала всі місцеві тайни!) безінтересовно радила судді при столі з водами:

— Пийте, пане, „Девятку", вам вона придасться!

На другий рік готов суддя поїхати до Черча в трійку...

Двійка запевнена!

*) Місцеві люди говорять: „черчецький", а не „черчанський". Місцева форма правильна, бо „Черче" пішло від слова „чернець".

У РУРЩИНІ КОМУНІЗМ КРІПШАЄ.

ЕСЕН, 17. 8. ПАТ. В Рурському басейні замітна скріплена діяльність комуністів. Комуністи скликають збори, розкидають летючки, заосмотрюються в зброю. В Ватеншайді викрили комуністичну боївку, якої головою був бувш. член райхсвери. Боївка мала зброю. В Бохумі викрили склад пропаґандових матеріялів. У Дісельдорфі в пивниці одного комуніста найшли магазин муніції. В Білефельді поліція арештувала 99 підозрілих у комунізмі. В Гельзенкірхені арештували штаб комуністів із 13 осіб.

——o——

Із гараздів Лемківщини.

Чому заборонено читальню „Просвіти"?

Староство в Ліську постановою з 23. червня н. р. заборонило заложити відділ т-ва „Просвіта" у Львові під назвою „Читальня Просвіти ім. Івана Франка" в Скороднім, мотивуючи свою заборону тим, що мовляв, в громаді Скороднім є на денному порядку крадежі, ушкодження чужої власности, бійтики та що молодь допускається віжних проступків, які колідують з карним законом. На випадок оснування читальні в тій громаді, на думку староства, зросли би там проступки до небувалих розмірів, бо молодь, збираючися нічною порою в домівці товариства, мала би ще більшу можність допускатися тих проступків. Наслідком того, мовляв, були би загрожені безпека, спокій і публичний порядок у тій громаді.

Від постанови староства основники читальні „Просвіти" в Скороднім внесли відклик до львівського воєвідства, прохаючи цю постанову уневажнити, тому, що вона противна духові закону про товариства, противна приписам конституції та міжнародній договорам про права національних меншин. Не може теж бути мови про те, щоб освітне товариство, яким є „Просвіта", могло викликувати в селі проступки, навпаки, просвіта впливає ублагороднюючо й причинюється до зменшення проступности, як виказує статистика у всіх державах на світі.

Відповіди воєвідства на відклик від заборони ліського староства основники читальні ще не дістали, але покищо є вона вимовною ілюстрацією до тієї „оази толеранції", якою, на думку польської преси користується українське громадянство в Польщі.

Кооперативне свято у Гряді.

Посвячення величавого кооперативного дому. — Фестин „Лугу". — Концерт питомців.

В дні 13. серпня громадяни Гряди, пов. Львів, мали у себе велике кооперативне свято. Це господарсько-споживча кооператива „Єдність" посвячувала свій власний дім. З доходів, збираних впродовж довгих літ і завдяки жертвенности всіх членів „Єдности" довела управа до того, що закупила ґрунт і замінила його за ерекціональний город (завдяки дозволові львівської Митрополичої Капітули і прихильности місцевого пароха). На цьому городі виріс величавий мурований будинок 2 метрів довгий і 9 широкий, в якому найдуть приміщення всі господарські і культурно-освітні установи села. Є також гарна театральна саля, величини 13×9.

На посвячення прибув о. мітрат Базюк і хор питомців Дух. Академії, прибули також відпоручники львівських центральних установ; а саме від Центросоюзу інж. Творидло, від Маслосоюзу інж. Йовик, від централі Лугової Організації зі Львова ґрупа луговиків з п. Козланюком на чолі. Крім того „Луги" і делеґації з сусідніх сіл.

Службу Божу відправив о. мітрат Базюк в асисті оо. дек. Мармаша із Зашкова, о. Клюфаса з Куликова, о. Ткачука з Дорошева й о. Билинкевича з Грибович, при великому здвизі людей з Гряди і сусідніх сіл. Відтак доконав о. мітрат разом з усіми священиками посвячення дому, а о. Мармаш молодший із Зарудець виголосив бадьору проповідь, в якій взивав усіх доколичних громадян до наслідування цього гарного прикладу. Після того відпоручники складали привіти. А саме: дир. Творидло від Центросоюзу, пос. Великанович від Парляментарної Репрезентації, мгр. Жовнір від „Великого Лугу" і п. Харина від установ Збоїськ та сусідніх сіл.

Пополудні відбувся на площі в селі фестин місцевого „Лугу" при допомозі „Лугів" із сусідніх сіл — Підлісок Малих, Збоїськ і Зарудець. Фестин-попис випав удачно та зробив порядком і вправами, особливо дівчат, гарне враження на приявних, яких було кількасот осіб. На цьомуж пописі дружина „Лугу" з Гряди розіграла вперше з дружиною теольоґів та дружиною чит. „Просвіти" в Дублянах змагання у відбиванці, а хоч на перший раз програла, то виступ її, як спортової дружини на селі, варт того, щоби його відмітити. Загальне враження з лугового попису, до звеличання якого причинилася теж трубна орхестра із Замарстинова, дуже добре.

Вечором уладили питомці Дух. Академії у новій, вельми акустичній салі концерт, з якого дохід призначено на викупно Підлисецької Гори. Ця знаменита шіснацятка під батутою п. Жолкевича, заслугує на правдиве признання за свою працю у львівському повіті. Під кінець концерту о. парох Рокіцький подякував щирими словами молодим ідейним членам хору за підем духа, що його вони розбудили в селі своєю прегарною імпрезою.

За весь час свята панував бадьорий дух і прекрасний порядок. Один лиш був немилий інцидент, коли в часі привітальної промови представника Лугової Організації студент Хрипяк Куба вирвався як Пилип з конопель і крикнув „ганьба". Але той саме п. Хрипяк не кричить „ганьба" собі за те, що в свому селі Грибовичах нічого не робить, хоча там сидить цілими роками. Воно й досі занедбане так, як рідко яке інше село в повіті і може служити хіба прикладом того, як виглядає занедбане й забуте село разом з Хрипяком. Селяни Гряди пп. Паленицький, Фікташ, Ковалишин, Лотиш, Ґураль і інші, які своїми трудами довели своє село до такої прикладної співпраці і єдности, що збудували цей величавий будинок, можуть бути Хрипякові учителями для праці в Грибовичах.

Очевидець.

НОВИНКИ

Вписи до Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові, вул. Шашкевича ч. 5, розпочинаються з днем 17. серпня. Початок науки 21. серпня. Консерваторійна програма навчання обіймає науку гри на фортепяні, науку на всіх смичкових, а також дутих деревляних і бляшаних інструментах, науку сольоспіву та комплет теоретичних предметів, як також збірні вправи орхестральні та камеральні та хор для дітей і дорослих. Крім того ведеться курс педаґоґічний для кандидатів до державного іспиту з музики і співу, однорічний курс диригентури хоральної та ново-зорганізований курс ґімнастики ритмічної методою Жак-Далькроза. — **Вписи до Філії Муз. Інст. на Личакові** відбуваються до кінця серпня в головному будинку вул. Шашкевича ч. 5, а від вересня в домівці „Рідної Школи", вул. Крупярська ч. 15. — Подробиці в афішах. Секретаріят урядує і дає всякі інформації щоденно (з виключенням неділь і свят) від год. 10—12 передпол. і від год. 3—6 попол. — **Виділ Муз. Тов-а ім. Лисенка у Львові.** 201 2—3

— З Живця Черче. З днем 15. серпня почався третій сезон у Черчі. Погода гарна, тому наплив гостей не меншає. Крім селян і господарів приїздять тепер приватні урядовці, емерити та всі, що не звязані школою. Ціни купелів та удержання тепер у Черчі дійсно мінімальні. Ціле місячне удержання з лікуванням для селян не доходить 100 зол., для інтеліґентів 190 зол. III. сезон триває аж до 1-го жовтня. 219

— Важне для заліщицького повіту. В неділю 27. серпня ц. р. в год. 1.30 попол. відбудеться заходом Повітового Народнього Комітету УНДО публичне віче в Заліщиках в салі Народнього Дому. Порядок нарад: 1) Сучасне політичне і господарське положення українського народу — зокрема в межах Польщі; 2) діяльність Української Парл. Репрезентації в останній сесії і 3) реферат про найновіші закони: шкільні, земельні і самоуправні. Реферує посол д-р Степан Баран.

— XIII-ий Конгрес „Pax Romana", всесвітньої організації католицьких студентів, відбувся в Люксембурґі у днях від 5. до 11. ц. м. Українців заступали: о. Д. Хомин, парох української люванської студентської громади, пп. М. Граб, А. Кішка й Ж. Процишин.

— Із Т-ва Приятелів Мистецтва (Штук Пенкних) у Львові На площі Східних Торгів отворений літний сальон львівських артистів: Бельської, Бунша, Кроля, Литвиненка, Ацеданського, Ґруци, Городиського, Гутової, Новаковської, Розмуса й Рукера. Крім того сальон загальний, доповнений виставою килимів із шкіл народнього промислу. Сальон відчинений щодня від год. 9. до 11. Доїзд трамваєм ч. 11.

— Цирк Станевських приїхав до Львова і розтаборився при пл. Бема. В теперішній програмі атракції світової слави, головнож аж 120 крокодилів знад Нілю. Інавґураційна вистава в пятницю 18. серпня в год. 8.30. Доїзд трамваєм 3, 8, 2. Після вистави ждуть трамваї всіх напрямків.

— Фінансовий Виділ Каси Хорих м. Львова, що досі є при вул. Шпитальній ч. 1., перенесеться 21. серпня ц. р. до будинку при вул. Браєрівській ч. 8.

— Реєстрація уроджених у 1915 році. Маґістрат м. Львова зарядив на основі уст. 24 закону про загальний військовий обовязок реєстрацію всіх мущин, роджених 1915 року. А саме: 1) тих, що постійно живуть у Львові, 2) дійсно перебувають, а не мають місця замешкання або їх місце замешкання невідоме, 3) мають місце фактичного замешкання у Львові та в іншій місцевості (себто ті, що мають місце замешкання в двох або більше громадах). Ті, що підлягають реєстрації, мають особисто зголоситися в часі від 1. до 30. вересня 1933 включно в урядових годинах в міськім уряді дільниці свого замешкання (побуту), щоби вписатися до реєстру річника 1915. Ті, що мають фактичне місце замешкання крім Львова також в іншій громаді, обовязані зареєструватися в міськім дільницевім уряді м. Львова, а також у відносній громаді.

— Самогубство. При вул. Казимирівській, в камяниці Калішів, кинувся з III. пов. 30-літній Герш Голомб, по фаху кравець. Тому два місяці Голомба виселили з Югославії. Голомб помер у шпиталі. Рішився покінчити з життям наслідком нужди. В кишені самогубника найшли 48 сот.

— Дзвонив на алярм в ночі у дзвінниці костела св. Антонія у Львові Войтіх Мандель, бувш. листар, що живе при вул. св. Антонія 3. В тій камениці ексмітували одного комірника, а це так подіяло на нервового Манделя, що він постановив так запротестувати проти ексмісії.

— Труп серед дороги. На гостинці в селі Дмитре (пов. Львів) убив хтось колом 17-літнього Олексу Бобеляка. Арештували як підозрілих 3 місцевих парубків, що ворогували з Бобеляком за дівчину.

—Пожежа від грому. В Обертині (пов. Городенка) вдарили два громи; один у будинки Розалії Баранської, другий в будинки Петра Шимчука. Оба господарства згоріли разом зі збіжем.

— Катастрофа польського літака. Біля цвинтаря в Луцьку впав військовий шкільний літак і згорів до тла. Пільот згинув на місці, обсерватор ученик також ранений.

— Надуживття в університетській клініці. Поліція виявила велику дефравдацію в клініці краківського університету. В звязку з тим арештували службовця клініки Будзіна, що допускався великих надужить. У його хаті найшли заграничні альбоми порнографічних фотографій та докази, що він хотів підробляти гроші.

— Три летунські катастрофи приключилися 16. серпня в Варшаві. На Ґруєцькій шосі військовий літак зударився з коровами. Шкоди не було. На летунськім майдані в Окенцю впав літак типу „Бреже". Літак розбився зовсім. На Мокотівськім летунськім майдані розбився літак, летуни також вийшли ціло.

— Нагла розправа над убивниками. Перед наглим судом у Катовицях почалася розправа проти 22-літнього безробітного Кароля Ксьонжка та 22-л. Альойза Дусіка, обв. у вбивстві 78-л. Ядв. Кубістової. Вбивники мали вістки, що Кубістова переховує в сінниках 800 зол. Найшли в ній лише 52 золотих.

— **Довговічна родина.** В місцевости Гінчіст коло міста Лятакунга в провінції Еквадоріяна ае Леон живе Льоренца Пашоко, що має 145 літ, зі шістьма синами, що прожили понад 100 літ. Всі здорові і працюють нормально. Є це одинокий випадок в Америці такого довгого віку жінки. Як рецепту довгого життя вони подають: не пити ніяких алькоголів тільки чисту воду, вживати свіжого повітря, не курити тютюну, йти завчасу спати і рано вставати.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Анна з Чопиків Балакимова, громадянка міста Яворова, заснула в Бозі, заосмотрена Найсв. Тайнами, після довгих і тяжких терпінь у 71. р. свого многострадального і трудящого життя в середу, 16. серпня 1933. Ідеальна мати своїх дітям, жінка великих християнських чеснот і вельми вразливого серця на людське горе. В. Їй П.!

Похорони відбудуться в пятницю 18. серпня в год. 5 пополудні з дому жалоби при вул. св. Тереси 20 на Янівський цвинтар. На цей сумний обряд запрошують Кревних Приятелів і Знайомих 218

Муж, Діти і Внуки.

—o—

Дописи.

КАЛУЩИНА.

Сумні прояви в Бережниці Шляхотській. Перед війною найсвідоміше село в повіті, де повстала перша в Калущині читальня „Просвіти“, перша молочарня, крім райфайзенки ще окрема кредитова і споживча кооператива та Т-во „Сокіл“. Нині село стало славне тим, що 400 душ нашої шляхти перейшло на лат. обряд, а місцеві націоналісти, замість старатися їх назад приєднати до церкви й нації, під впливом кількох одиниць всякі заходи в цім напрямі унеможливлюють. Ба — навіть і дітей шляхотських з українського садку повиганяли! Чи зуміє хто усвідомити тих молодих людей, що в той спосіб тільки шкодимо рідній справі?

—o—

СПОРТ.

УКРАЇНА—ОЛД БОЇ.

У неділю 20. серпня в год. 11.30 на грищі ЛКС Погонь за Стрийською рогачкою відбудуться перші ц. р. мячеві змагання за мистецтво й елімінацію до Окр. Ліги між Україною та Олд Боями. Перед тими змаганнями в год. 9.45 меч молодших дружин.

СОКІЛЬСЬКИЙ РЕЙД ДНІСТРОМ ДО ЗАЛІЩИК.

В цих днях повернули зі Заліщик учасники першої сокільської водної прогульки каюками в числі 6. Прогулька тревала майже два тижні, з чого на саму плавбу припадає 10 днів. За тих 10 днів перепливли каюки 320 кільометрів Верешицею від Поріччя Задвірного, опісля Дністром до Заліщик.

Каюковий спорт, дуже сильно поширений на заході зачинає прийматися й у нас, що є дуже відрадним явищем, бо це спорт найздоровіший і найгарніший зі всіх літніх спортів. Перебування на свіжім воздусі, купіль, руханка і сонце — це ті чинники, ... тіло і сталять душу. Сокіл-Батько ... чинників для виховання молоді, тому ... членів три 2-особові каюки і зорганізував ... каву прогульку. Учасники прогульки мали ... дати красу Дністра на цілій його довжині ... довсім славний його яр. Під цим оглядом ... стер до найгарніших рік в Европі, а ... зі своїми руїнами замків (Раківець і ...) ... дує яр Райну. Прогулька така вимагає ... уваги, бо Дністер любить справляти ... редовсім за Галичем, де своїми ... що грозить перевереннням каюка. І тому ... гульку не сміє вибиратися той, що не ... плавати.

Каюки плили весь час під сокільським ... китним прапором і з цієї причини населення ... Соколів дуже гостинно. Головно в Заліщиках ... валися соколами члени „Лугу“ і „Просвіти“, ... усі студенти.

Початок у цім напрямі вже зроблений. Сокіл-Батько буде старатися каюкову секцію ... і займеться пропагандою водного мандрівництва ... сіми своїми гніздами і членами.

БЕРЕГОВО. С. К. „Русь“ (Ужгород) — Б. Ф. ... регово) 4:1 (2:0).

Товариські змагання, що відбулися в Берегові мин. суботу 12 ц. м. Голі для „Руси“ стріляли ... Криж 1, Кобзяр 1. Суддя Мольнар з Ужгороду.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Театр нечинний з причини ферій.

Театр Ріжнородностей.

Пятниця, дня 18. серпня год. 7.30 веч. „Моя панна мама“, комедія в 3 діях Вернея.

Субота, дня 19. серпня год. 7.30 веч. „Моя панна мама“, комедія в 3 діях Вернея.

ЦИРК СТАНЕВСЬКИХ: (площа Бема) щодня вистава в год. 8.30, в суботу та в неділю дві вистави: в 4 год. пополудні та в 8.30 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „Пачкарі“.
АПОЛЬО: „В путах навіженого“.
АТЛЯНТИК нечинне до 15. серпня ц. р.
КАСІНО: „Таємний острів“.
КОПЕРНИК: „Остання ескапада“, „Велика клітка“ (Аніта Пейдж).
МАРУСЕНЬКА: „Остання ескапада“, „Велика клітка“ (Аніта Пейдж).
МІРАЖ: „Фліп і Флеп“, „Опирі Парижа“.
МУЗА: „Що може Париж“, „Медовий місяць“.
ПАЛЯС: „Переслідувана долею“.
ПАН: „Над раном“ (Рамон Новаро).
ПАСАЖ: „В африканських джунглях“, „Фліп і Флеп, як вломники“.
СТИЛЕВЕ нечинне з приводу реконструкції.
ХИМЕРА: „Париські ночі“.
УТІХА: „Побіда чорного Джека“ й ревія.

Закордонне радіо.

Пятниця, 18. серпня 1933.

Бресляв (325) 17.10 Шубертові, Двожакові та Брамсові пісні, 20.00 Найгарніші німецькі нар. пісні, **Брно** (341,7) 19.55 Церковний хор, **Букарешт** (394,2) 17.00, 18.15 Військ. музика, **Білгород** (429,7) 12.05 Нар. пісні, 21.00 Спів, **Рим** (441,2) 17.15 Концерт, **Відень** (518,1) 17.20 Солісти, 19.15 „Козі фан тутте“ оп. Моцарта, **Мінхен** (532,9) 16.30 Концерт, **Харків** (937,5) 8.30 Концерт бажань, 13.50 Радіокомпозиція, 15.00 Трубні інструменти, 16.00 Арії з опер і оперетoк, 17.30 Трансм. з театру, 21.30 Музика.

Субота, 19. серпня 1933.

Бресляв (325) 21.10 Військова музика, **Сотенс** (403,8) 20.00 „Ріголето“ оп. Верді, **Білгород** (429,7) 19.00 Нар. пісні, **Відень** (518,1) 17.00 Концерт, 20.20 „40-літня жінка“ песа Сільвара, **Будапешт** (550,5) 17.30 Шубертові пісні, **Любляна** (575) 21.45 Спів, **Харків** (937,5 9.00 Концерт для села, 13.30 Муз. комедія, 15.00 Український квартет, 18.00 Камер. концерт українського тріо, 19.00 Оркестра, солісти.

Ширіть наш часопис!

Львівське радіо.

Пятниця, 18. серпня 1933.

7.00—7.50 Ранішня авдиція, 12.05, 12.35 Концерт орхестри, 14.55, 15.15, 15.50, 16.00, 22.00 Грамофон, 17.05 Балачка про моду, 17.15 Солісти (Равіч-Совільська, мецосопран; Совільський, тенор), 18.00 Відчит: Сучасна Польща, 18.55 Балачка про оп. „Козі фан туте“ Моцарта, 19.15—20.55 Трансм. із Зальцбурґа через Відень оп. „Козі фан туте“, 20.40 Туристична балачка, 22.05 Танкова музика, 22.25 Спортові вістки.

Субота, 19. серпня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція, 12.05, 12.35, 14.55, 15.15 Грамофон, 15.35 Збіжева біржа, 16.00—16.50 Авдиція для хорих, сальонова орхестра, 16.30 „Вільфредо Парето“ (10-ті роковини смерти італ. економіста), 17.00 Відчит, 17.15 Новий устрій міст, 18.15 Відч.: „Як працюють наші сусіди й побратими“, 18.35 Камеральний концерт, 19.40 Літ. чвертьгодина: „Заразлива подія“, 20.00 Легка музика, 21.15 Куток краєзнавчого т-ва, 21.30 Польська музика. 22.00, 22.40 Танкова музика, 22.25 Спортові вістки.

—o—

БІРЖА.

ГРОШІ.

В четвер рано став доляр легко звишкувати. Польський Банк платив за доляра 6.55, в приватних оборотах курс почався по 6.65 при звишковій тенденції.

Золото: Доляри 9.10—9.15, Франки фр. 36.50—36.60, Дукати 83.90—84.30, Корони 38.30—38.50, Рублі 48.10—48.15.

Срібло: без змін.

ВАРШАВСЬКА БІРЖА.

Трансакції — Продажа — Купно.

Ґданськ 173.75, 174.18, 173.32; Голяндія 361.05, 361.95, 360.15; Льондон 29.53, 29.68, 29.38; Ню-Йорк чеки 6.68, 6.72, 6.64; Ню-Йорк кабель 6.69, 6.73, 6.65; Осльо 149.25, 150, 148.50; Париж 35.03, 35.12, 34.94; — Швайцарія 172.90, 173.33, 172.47; Італія 47.05, 47.28, 46.82; Берлін 213.25.

Акції.

Банк Польський 84 — 85 — 84.75.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 17. серпня ц. р.: Масло 2.70; молоко 17; сметана 70; яйця 3.10 зол. Тенденція на масло, сметану удержана, на молоко слаба, на яйця звижкова.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

На „Рідну Школу“ замість квітів на домовину бл. п. о. проф. д-ра Івана Фіголя зложили 10 зол. б. учениці: Марія, Оксана й Марта Барановські, Станиславів. ВП. Жертводавцям складає щиру подяку Головна Управа „Рідної Школи“.

Вписи і зголошення до I. і до VIII. кл. філії Малої Дух. Семинарії в Рогатині та до її інтернату на шк. р. 1933/4 приймає Ректорат до дня 1. вересня. Того самого дня відбудуться також вступні іспити. Всі питомці найдуть дешеве приміщення в інтернаті, а вбогі та пильні учні могтимуть бути приняті за зниженою оплатою. 187 2—2

Управа коедукаційної гімназії ім. I. Франка в Дрогобичі, подає до відома: 1) В цім році будуть: II. кл. (вступна), I. кл. гімназії нового типу, IV., V. і VI. гуманістичного типу, VII. і VIII. кл. клясичного й гуманістичного типу. 2) Додаткові вписи відбудуться від 17. до 20. серпня. 3) Додаткові вступні іспити розпічнуться дня 21. серпня ц. р. Замісцеві учні знайдуть дешеве приміщення в Бурсі ім. I. Хрестителя при вул. Св. Івана ч. 22. — **Управа.** 206 2—3

На **„Рідну Школу“** замість прощання д-ра Евгена Боднарука, канд. адв., який дня 10. VII. ц. р. виїхав з Надвірної, зложили в зол.: д-р Микола Николайчук 10, мгр. М. Чавсівна 5, Р. Заячківський і д-р Ів. Саноцький по 3, Ст. і Вас. Свищ по 2.50; Н. Н., о. Ів. Кучма, проф. Ів. Лилик, Н. Н., д-р Дм. Селепей, д-р К. Бачинський, мгр. Ст. Волянський, М. Заяць, Ів. Гречківський, Мик. Ґреґораш, Мик. Гривішак по 2, д-р В. Банах, інж. Дм. Цибрівський, Ол. Сановцький і М. Костик по 1 зол. Всім ВШ. Жертводавцям щира подяка від **Гол. Управи „Рідної Школи“.** 214 1—1

„Ліля“ і **„Міра“** мають листи в Адміністрації.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ Й. ГІРШШПРУНГА Личаківська 34. Вписи на 1-річні і 5-місячні торговельні курси, стенографію і писання на машинах відбуваються щодня від 4-тої до 6-тої попол. 4/22 2—3

ПРИЙМУ на станцію ученицю з народньої школи, або з нижчої гімназії. Дбайлива опіка. Евентуальна поміч в науці. Піяніно дома. Лукіяновичева, вул. Збаражська 7, II. поверх. 200 2—2

УЧЕНИЦІ та студентки прийму на мешкання з цілим удержанням. Кімнати сонячні, здорові та вигідні, совісна опіка. Сикстуська 58 А, II. п., дв. 6. 168 3—3

ПРИЙМУ учеників або панночки на станцію. Я. Голубовська, Руська 5, II. пов. ґанок зліворуч. 189 2—2

ВУГОЛЬ: Калитяк, Байки 14. Тел. 38-24. 203 3—30

ПРОФЕСОР прийме двох учн... цію. Поміч у науці. Львів, Я. Гер... 207

ПРИЙМУ ученицю(ка) з ... з цілим удержанням. Опіка ... туальна поміч у науці, ... зація. Коперника 42 з, II. ...

ПРИЙМУ на мешкання з харчами ... учениць(ків). Дешево. Колонтая ... 212

ІНСТРУКТОРКИ релігійної, ... солідної на село до трьох сестри..., будуть робили разом III. клясу ... ну клясичну, а одна III. ... кується. Зголошення ... ням умовин до Уряду ... Містковичах, п. Самбір.

ПРИЙМУ учениці на ... харчами. Костецька, Куркова ...

ДАМ мешкання студентові ... для учениці 5. кляси нормальної ... ляк Петро, Замарстинів, Голоск... вул. Легіонів 177 (за городом ...) лою на горбку).

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відпов...

ПОДЯКА.

Отсею дорогою складаю щиру ... Високоповажаному Пану ... д-рові Іванові Новодворському з ... корисну оборону мого сина ... політичному процесі, який ... днях 26., 27. і 28. червня 1933 ... судом присяглих у Коломиї.

Мелания ...

Брустури, п. Космач, 9. VIII. 193...

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошенних.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол.	0.15
1 „ одношпальтовий надіслане і некрольоги	„	0.40
1 „ „ в тексті і новинках	„	0.48
„ „ на першій сторінці	„	0.55

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні по	зол.	0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	„	0.10
шукаючі праці	„	0.06

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 ...
„ „ 1/2 ...
„ „ 1/4 ...
„ „ 1/8 ...
Текстові сторони 50 прох. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок ...